

VENTS D'ULTRAMAR

JORDI PIGEM

FILÒSOF

Cortina de fum tòxic a Wall Street

Fa uns dies em va arribar un DVD sobre un simposi celebrat a Nova York l'11-S de 2004. Un simposi amb experts nord-americans i públic nord-americà sobre els fets que en aquella ciutat, tres anys abans, van canviar el curs de la història contemporània.

Per a qui contempli com se sosté la riquesa de Manhattan el seu aire pot resultar irrespirable (després d'haver travessat l'obac congost del carrer Wall, l'opulència de les limusines un dissabte al vespre a Manhattan em va semblar més obscena que mai). Però l'11-S va fer l'aire de Manhattan i rodalies irrespirable en un sentit més literal. Segons la WTC Environmental Organization, l'esfondrament de les Torres Bessones va pulveritzar 150.000 kg de plom, un mínim de 75.000 kg d'amiant, el mercuri de desenes de milers de fluorescents i el radiactiu americà 241 de milers de detectors de fum. Un mes després del desastre, científics de la Universitat de Califòrnia a Davis van trobar en l'aire de Manhattan els més alts nivells de vanadi i altres partícules tòxiques que mai no havien vist arreu del món (ni tan sols sota el fum negre dels pous petrolers de Kuwait incendiats

després de la primera Guerra del Golf). Però l'Agència de Protecció Ambiental (EPA) va insistir des del 13 de setembre que no hi havia cap problema i que l'aire era perfectament respirable. Els informes inicials, que advertien de la presència d'amiant a l'aire, van ser censurats per tal de reobrir Wall Street i continuar el «*business as usual*». Més de la meitat dels treballadors que van netejar la Zona Cero tenen ara greus problemes respiratoris. Hi ha centenars de bombers de baixa i milers de malalts. Hugh Kaufman, investigador de l'EPA, assenyalava que aquest organisme i l'Administració nord-americana van mentir deliberadament a la població (ep!, EPA), que l'aire va ser tòxic durant molts mesos després de l'11-S i que tones de materials tòxics van anar a parar a vivendes i a oficines, on en molts casos encara hi són.

Lamentablement, però, sembla que aquest no és, ni de bon tros, l'únic «engany massiu» que envolta aquell dia. N'hi ha prou amb veure les primeres fotos després de l'atac al Pentàgon per comprovar que per aquell forat a la paret (de tot just 4 o 5 metres) no hi passa l'avió que ens diuen que s'hi va estavellar.

A les Torres sí que vam veure estavellar-s'hi dos avions. És una de les poques coses clares del que va passar aquell dia fosc. La resta obre molts interrogants incòmodes, però que cal afrontar, ni que sigui per respecte a les víctimes (les d'aquell dia i les de tot el que s'ha fet i encara es fa, a Guantánamo i arreu, amb l'excusa d'aquell dia). Alguns d'aquests interrogants ja han estat assenyalats

per autors europeus (Meysan, Cardenosa...), però sonen més fort en boca d'autors d'accent nord-americà. Un dels ponents de l'esmentat simposi és un filòsof que fa anys que respecto pel seu coratge i rigor, David Ray Griffin, autor de dos llibres sobre el rol del seu govern en els atacs (un d'ells, *The New Pearl Harbour: Disturbing Questions About the Bush Administration and 9-11*, està escrit amb l'exministre de Medi Ambient britànic Michael Meacher, qui poc després de renunciar al seu càrrec va gosar publicar articles sobre aquest tema a la premsa anglesa). Del simposi es desprèn que l'informe oficial sobre l'11-S és tan insostenible com la política ambiental de Bush. Podeu demanar gratuïtament el DVD a www.reopen911.org (la web i el documental tenen versions en castellà i en francès).

Res, en tot això, que no encaixi amb el que ja veia venir l'*Informe Lugano* de Susan George. Potser el sistema, conscient de la seva insostenibilitat (energètica, ecològica i moral), es desespera i ha de recórrer cada vegada més a la mentida. La mentida, però, també és insostenible (no la sosté interiorment ni el qui la diu) i tard o d'hora cau sola, arrossegant els qui amb ella se sostenien. El sistema, gegant somnàmbul, envia gent a l'espai i inverteix 10.000 milions d'euros en un projecte de ciència-ficció com l'ITER, mentre en el fons ignora les desigualtats mundials, les energies renovables i les opcions sostenibles que ja són a l'abast.

A Gas Natural també treballem per als que mai necessitaran la nostra energia.

Al Grup Gas Natural estem compromesos amb la utilització, sàvia i responsable, dels recursos naturals. Perquè el nostre entorn és, també, la nostra llar.